

Aleg. 59.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie systemizowania posady Dyrektora krajowego Biura kolejowego.

Wysoki Sejmie!

Odnosnie do uchwały Wys. Sejmu z dnia 13. maja 1893, którą polecono Wydziałowi krajowemu, aby w stosownym czasie w celu zaprowadzenia krajowego Biura kolejowego przy Wydziale krajowym przedstawił Wysokiemu Sejmowi projekt składu, organizacji i zakresu działania pomienionego biura, oraz po myśli postanowienia §, 15. Ustawy krajowej z dnia 17. lipca 1893. (Dz. u kr. Nr. 42.) Wydział krajowy przedkłada niniejszem następujące sprawozdanie:

Celem wdrożenia akcji w zakresie popierania kolei lokalnych pomienioną ustawą zamierzonej, przystąpił Wydział krajowy już z początkiem lipca 1893. do odnośnych prac przygotowawczych, których załatwienie poruczył tymczasowo dwom prowizorycznym referentom: technicznemu i administracyjnemu pod bezpośrednim kierunkiem Szefa Dep. IV. aby w ten sposób ograniczyć do najściślejszego minimum potrzebę przyjmowania nowych sił.

W sprawozdaniu swem z wykonania uchwał Wys. Sejmu w przedmiocie popierania kolei niższorzędnych, za czas od maja po koniec grudnia 1893 określił Wydział krajowy zadanie pomienionych dwóch referentów tudzież przyszłego Biura kolejowego. Mając atoli na uwadze wskazówki zawarte w sprawozdaniu komisji kolejowej z dnia 7. maja 1893, nie proponował Wydział krajowy wówczas organizacji krajowego Biura kolejowego, a to dla tego, żeby organizacja ta w stosownym czasie opartą być mogła na wynikach doświadczenia i wymagań stwierdzonych samym spraw biegiem.

Gdy w styczniu 1894. r. w czasie Sesy Wys. Sejmu wpłynęła do Wydziału krajowego znaczna liczba projektów kolei lokalnych, których badanie wymagało odpowiednio zorganizowanej pracy fachowej i spowodować musiało nieodzowne powiększenie prowizorycznych sił technicznych, nadeszła faktycznie potrzeba zaprowadzenia przy Wydziale krajowym biura kolejowego, którego czynności podlegałyby fachowemu i całość spraw kolejowych obejmującemu kierownictwu.

W pozyskaniu doświadczonego kierownika dla tego biura zachodziły jednak przez dłuższy czas trudności, Wydział krajowy świadom bowiem doniosłego zadania, któremu odpowiedzieć trzeba, ażeby sprostać wymogom zamierzonej akcji, pragnął w myśl opinii fachowej ankiety kolejowej tudzież oczekiwać ze strony kompetentnych sfer urzędowych w Ministerstwie handlu. jakoteż kół fachowych i stron interesowanych w ogóle a za przykładem Wydziałów kra-

jowych Styryjskiego oraz Czeskiego, powołać na to stanowisko inżyniera, któryby własnym a wszechstronnym doświadczeniem w zakresie gospodarstwa kolejowego, znajomością stosunków centralnej administracji państwowej oraz długoletnią swą praktyką nastrojącą sposobność do zastosowania wypróbowanych poglądów ogólnych i zdobyczy naukowych w dziedzinie kolejnictwa, dawał rękojmię najkorzystniejszej pod każdym względem dla kraju działalności.

Takiego kierownika dla biura kolejowego upatrzył Wydział krajowy w osobie p. Kazimierza Zaleskiego, jeneralnego inspektora c. k. uprzyw. Towarzystwa austr. węg. kolei państwowej w Wiedniu, który w ciągu swej 27-letniej działalności fachowej zrazu przy Zachodnich kolejach francuskich, następnie przy budowie kolei Arcyksięcia Albrechta w Galicji, przy kolejach serbskich, a w końcu przy wyżej wymienionem Towarzystwie jako zastępca dyrektora budowy i szef oddziału techniczno-administracyjnego miał sposobność przeprowadzenia budowy około 1100 kilometrów kolei żelaznych oraz szczegółowych studyów technicznych i komercyjnych całej sieci tak nowych jak eksploatowanych już wówczas linii w zarządzie rzezonego towarzystwa.

Po przeprowadzeniu rokowań z p. Zaleskim (LWkr. 32741/94, 36161/94, 37406/94) na podstawie których Wydział krajowy zażądał i uzyskał od Prezydium Rady zawiadowczej pomienionego Towarzystwa, zwolnienie p. Zaleskiego z zajmowanego przezeń stanowiska, porucił mu Wydział krajowy reskryptem do L 35526/94 w myśl warunków odnośnego układu zawartego dnia 23 czerwca 1894 LW. 32741 pełnienie obowiązków Dyrektora prowizorycznego krajowego Biura kolejowego przy Wydziale krajowym od dnia 1. lipca 1894 przyznając mu za pełnienie powyższych obowiązków następujące pobory:

tytułem płacy rocznej	2.800 zł.
„ rocznego dodatku aktywalnego	480 „
„ rocznego dodatku osobistego	600 „

i oświadczając zarazem, że:

1) w myśl §. 15. ustawy kraj. z d. 17. lipca 1893 (Dz. u. kr. Nr. 42) i odnośnie do uchwały Wys. Sejmu z dnia 13 maja 1893, przedłoży Wys. Sejmowi na najbliższej sesji wniosek o systemizowanie posady Dyrektora krajowego Biura kolejowego z poborami i prawami przywiązanymi do najwyższej posady etatowej urzędnika Wydziału krajowego (radcy, dyrektora Oddziału techniczno-drogowego, dyrektora Biura melioracyjnego);

2) po przyjęciu tego wniosku i ratyfikacji warunków układu zawartego d. 23. czerwca b. r. LWkr. 32741 między Wydziałem krajowym a p. Zaleskim, Wydział krajowy wyda temuż nominację na stałą posadę w myśl postanowienia §. 14. ustanowy służby krajowej z d. 23 grudnia 1886, tj. po upływie roku od dnia objęcia przez niego służby prowizorycznej;

3) Wydział krajowy przyzna mu wówczas także w myśl §. 33. ustępu 6. ustanowy służby krajowej siedem lat wliczalnych przy ewentualnym wymiarze pensji emerytalnej.

Zbyteczną zdaje nam się potrzeba obszernego uzasadniania, że w obec nadspodziewanie prędkiego rozwoju spraw kolejowych w Wydziale krajowym, któremu od czasu wydania ustawy krajowej z dn. 17. lipca 1893 przedłożono już 16 formalnie opracowanych projektów linii lokalnych o łącznej długości 783 km., nadeszła najwyższa pora ku faktycznemu acz na razie jeszcze prowizorycznemu ustanowieniu krajowego Biura kolejowego, w którym z powodu wyłuszczonej wyżej trudności co do pozyskania niezawodnie kompetentnego kierownika, posada Dyrektora nie może być prowizoryczną. W ten sposób postąpił także Wydział krajowy Styryjski, systemizując w początkach swej akcyi posadę Dyrektora krajowego urzędu kolejowego, zanim do stanowej organizacyi całego urzędu kolejowego przystąpił.

Co do projektu składu, organizacyi i zakresu działania całego Biura kolejowego krajowego, Wydział krajowy uważa więc za stosowne wstrzymać się jeszcze z przedłożeniem takowego Wysockiemu Sejmowi, pragnąc przedewszystkiem oprzeć się w tej mierze na dalszych wynikach własnego doświadczenia i potrzebach, jakie się objawią przy bliskim już rozwoju właściwej akcyi popierania budowy kolei lokalnych.

Skutkiem ustanowienia stałej posady Dyrektora krajowego Biura kolejowego przy Wydziale krajowym, zaszłyby potrzeba zmiany brzmienia ustępu trzeciego §. 4. statutu organizacyjnego krajowej Rady kolejowej, uchwalonego przez Wys. Sejm na posiedzeniu d. 13. maja 1893. Stosownie do ówczesnego stanu rzeczy i wewnętrznego regulaminu załatwiania spraw kolejowych ustęp trzeci §. 4. pomienionego statutu postanawia, że referent techniczny i referent administracyjny krajowego Biura kolejowego uczestniczą w posiedzeniach Rady kolejowej, jako organa fachowe Wydziału krajowego. Głównym organem fachowym Wydziału krajowego w sprawach kolejowych jest obecnie i byłby nadal w myśl niniejszego sprawozdania Dyrektor tegoż biura względnie jego zastępca. Stosownie do tego stanu rzeczy proponuje Wydział krajowy odpowiednią zmianę trzeciego ustępu §. 4. rzeczzonego statutu przyczem zaznacza, że w razie potrzeby brać mogą udział w posiedzeniach krajowej Rady kolejowej także inni referenci fachowi krajowego Biura kolejowego, jako organa krajowe, a to w myśl czwartego ustępu pomienionego paragrafu Statutu organizacyjnego krajowej Rady kolejowej.

Na podstawie powyższego sprawozdania Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie systemizowania posady Dyrektora krajowego Biura kolejowego przyjmuje się do wiadomości.

2) Upoważnia się Wydział krajowy do ustanowienia stałej etatowej posady Dyrektora krajowego biura kolejowego z poborami i prawami przywiązanyymi do najwyższej posady urzędnika Wydziału krajowego (radey, Dyrektora oddziału techniczno drogowego, Dyrektora biura melioracyjnego).

3) Upoważnia się Wydział krajowy do wydania p. Kazimierzowi Zaleskiemu b. jeneralnemu inspektorowi c. k. uprzyw. Towarzystwa austr.-węg. kolei państwowej, nominacyi w myśl §. 14. ustawy służby krajowej z dnia 23. grudnia 1866. na pomienioną stałą posadę Dyrektora krajowego Biura kolejowego, a to na podstawie warunków, zawartego z nim układu z dnia 23. czerwca 1894. LW. 32.741, który Sejm krajowy zatwierdza.

4) Ustęp trzeci §. 4. statutu organizacyjnego galicyjskiej krajowej Rady kolejowej, uchwalonego na posiedzeniu sejmowem dnia 13. maja 1893 zostaje w dotychczasowym brzmieniu uchylony i ma opiewać jak następuje:

„Dyrektor krajowego Biura kolejowego, względnie jego zastępca, uczestniczy w posiedzeniach jako referent fachowy z ramienia Wydziału krajowego.“

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji z W. Ks. Krakowskiem.

Lwów, dnia 31. grudnia 1894.

Marszałek krajowy:

Eustachy Sanguszko w r.

Sprawozdawca:

Edward Jędrzejowicz w r.

Członek Wydziału krajowego.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. The text also mentions the need for regular audits to ensure the integrity of the financial data.

In the second section, the author outlines the various methods used for data collection and analysis. This includes both primary and secondary data sources, as well as the statistical techniques employed to interpret the results. The goal is to provide a comprehensive overview of the research methodology.

The third part of the document focuses on the results of the study. It presents a series of tables and graphs that illustrate the key findings. The data shows a clear trend in the market, which is consistent with the initial hypothesis. The author concludes that the findings have significant implications for the industry.

The fourth section discusses the limitations of the study and suggests areas for future research. It acknowledges that the sample size was relatively small and that the study was limited to a specific geographic region. The author encourages further investigation to validate the findings in a broader context.

Finally, the document concludes with a summary of the main points and a statement of the author's appreciation for the support provided by the research team and funding agencies. The overall tone is professional and objective, reflecting the scientific nature of the work.

The fifth part of the document provides a detailed breakdown of the financial data. It includes a table showing the monthly revenue and expenses over a period of six months. The data indicates a steady increase in revenue, which is attributed to the implementation of the new marketing strategy.

The sixth section contains a list of references to the literature used in the study. These references include books, journal articles, and online sources that provide a theoretical foundation for the research. The list is organized alphabetically by the author's name.

The final part of the document is a list of appendices. These include supplementary data, a glossary of terms, and a list of abbreviations. The appendices are designed to provide additional information for readers who are interested in the details of the study.